

שנאמר] בדברי הימים [כד]: "ויתנו קול ביהודה ובירושלים להביא לה' משאת משה עבד ה'".

ובכסף שקלים מיירי התם, כדמוכח בפסוקים בספר מלכים. הריף שיש ליתן קול ולהכריז על הבאת השקלים לבית ה'.

שנינו במשנתנו: באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים. ובחמשה עשר בו קורין את המגילה בכרכים.

תנן תנינן: [בפרק קמא דמגילה] אין חילוק בין אדר ראשון לאדר שני, ששוין הם בכך שאסורים שניהם בהספד ובתענית בי"ד ובט"ו, ואין ביניהם חילוק אלא מקרא מגילה ומתנות לאביונים, שנוהגים רק באדר שני, ולא באדר ראשון.

רב סימון בשם רבי יהושע בן לוי אמר: אף שימוע שקלים וכלאים איכא ביניהם, בין אדר ראשון לשני. שדין השמעת השקלים והכלאים באחד באדר הנזכר במשנתנו אינו נוהג אלא באדר שני.

אמר רבי יוסי: ויאות [נכון ויפה] אמר רבי יהושע בן לוי, שגם השמעת השקלים והכלאים אינה נוהגת אלא באדר שני.

כי כלוב, מפני מה, אמרו חכמים שבאחד באדר משמיעין על השקלים, וכי לא בכדי שיביאו ישראל את שקליהן בעונתן עד ניסן, שבו צריך להביא קרבנות מן התרומה החדשה.

ויתכן, מאחר ודין הבאת הקרבנות מהתרומה החדשה אינו מעכב, הרי היכא שאי אפשר באופן אחר, עושין כן.

וכך שנינו ברישא דברייתא, דתני: כתיב "זאת עולת חדש בחדשו".

יכול יהא תורם מהשקלים שבלשכה בכל חדש וחדש?

תלמוד לומר "בחדשו לחדשו". לומר לך: בחדש אחד הוא תורם לכל חדשי השנה. כי אם בכל חדש הוא תורם הוי מצי למכתב "זאת עולת החדש".

יכול יתרום באיזה חדש שירצה עבור כל חדשי השנה?

אין הדבר כן.

לפי שנאמר כאן "חדשי" בקרא ד"זאת עולת חדש בחדשו לחדשי". ונאמר להלן "חדשי" בכתוב "ראשון הוא לכם לחדשי השנה".

מה "חדשי" שנאמר להלן, אין מונין אלא מניסן.

אף "חדשי" שנאמר כאן לגבי תרומת הלשכה, אין מונין אלא מניסן.

שנינו במשנתנו: באחד באדר משמיעין על השקלים.

מהו "משמיעין"?

רב הונא אמר: מכריזין.

והא דתיקנו להכריז על הבאת השקלים, אסמכוהו אקרא, היך מה דאת אמר [כמו

והלבונה מונחין על השולחן משבת שעברה, ונמצא מקטיר בשנה החדשה מן התרומה הישנה.